

Sygn. akt I C 38/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie – Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Przemysław Jagosz

Protokolant prac. sąd. Natalia Indyka

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2017 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. w G.

przeciwko **H. K.**

o zapłatę

I. **zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 251 163,78 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11.05.2016 r. do dnia zapłaty - z ograniczeniem odpowiedzialności pozwanej do nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w Olsztynie prowadzi księgę wieczystą (...), i do wysokości hipoteki umownej ustanowionej na tej nieruchomości na rzecz powoda i wpisanej w wymienionej księdze wieczystej pod numerem (...);**

II. **zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 23 376 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;.**

III. **przyznaje adw. A. T. od Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Olsztynie) kwotę 13 176 zł tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanej z urzędu (w tym 2 376 zł tytułem podatku VAT).**

Sygn. akt I C 38/17

UZASADNIENIE

(...) sp. z o.o. w G. żądała od pozwanej **H. K.** kwoty 251 163,78 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 11.05.2016 r. do dnia zapłaty i z zastrzeżeniem odpowiedzialności pozwanej do nieruchomości objętej księgą wieczystą o nr (...).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym powództwo uwzględniono w całości.

Nakaz ten utracił moc w związku ze sprzeciwem pozwanej, która wniosła o oddalenie powództwa, powołując się na zapłatę zobowiązań przez dłużnika osobistego A. K. (1), do którego powinna być skierowana egzekucja

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Pozwana jest byłą teściową A. K. (1).

Powodowa spółka zawarła z A. K. (1) umowy leasingu operacyjnego o numerach:

1) (...) (k. 9),

- 2) (...) (k. 7-8),
- 3) (...) (k. 10),
- 4) (...) (k. 11),
- 5) (...) (k. 12),
- 6) (...) (k. 13),
- 7) (...) (k. 14),
- 8) (...) (k. 15),
- 9) (...) (k. 16),
- 10) (...) (k. 17),
- 11) (...) (k. 18),
- 12) (...) (k. 16 w aktach (...)Sądu Okręgowego w S.),
- 13) (...) (k. 20),
- 14) (...) (k. 21),
- 15) (...) (k. 22).

W dniach 25. listopada i 1. grudnia 2011 r. pozwana ustanowiła hipotekę umowną do kwoty 400 000 zł na stanowiącym odrębną nieruchomość lokalu mieszkalnym położonym w O. przy Alei (...), objętym księgą wieczystą Sądu Rejonowego w Olsztynie (...) – celem zabezpieczenia spłaty wierzytelności powodowej spółki, wynikających z wymagalnych faktur i uznanych przez dłużnika A. K. (1) do kwoty 1 714 144,33 zł, a należnych z tytułu umów leasingu operacyjnego wymienionych wyżej w pkt 1 – 15. W treści wpisu hipoteki omyłkowo ujęto nadto umowę zawartą z innym podmiotem (o nr (...)).

(akty notarialne k. 23-26, aneks z zestawieniem należności k. 27-31, zestawienie i faktury k. 40-96)

Należności z tytułu umów leasingu zawieranych między powodową spółką a A. K. (1) były przedmiotem postępowania sądowego przed Sądem Okręgowym w Słupsku w sprawie o sygn. (...)(początkowo(...)).

Wydany w tej sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, opiewający na kwotę 1 859 428,30 zł z odsetkami od dnia 1.11.2012 r., uprawomocnił się co do całej zasądzonej kwoty, co nastąpiło po cofnięciu zarzutów skierowanych ponad kwotę 1 100 157,07 zł.

Z umów wskazanych wyżej przedmiotem tej sprawy nie była umowa wymieniona w pkt 2, tj. (...).

Na podstawie nakazu zapłaty w niezaskarżonej części prowadzona była egzekucja. W jej toku komornik nie wyegzekwował żadnych należności; strony dokonały we własnym zakresie rozliczenia kwoty 400 000 zł, z których 365 194,52 zł zostało zaliczone na poczet należności głównej objętej wymienionym wyżej nakazem zapłaty. Rozliczenie to wynikało na skutek przejęcia nieruchomości dłużnika (informacja od komornika k. 143, bezsporne oświadczenia stron za adnot. k. 186).

W tym stanie rzeczy istnienie wymagalnych wierzytelności, których domaga się powód w niniejszym postępowaniu należy uznać za udowodnione. Wynikają z przedstawionych faktur oraz ich zestawienia (k. 40 i nast.), a nadto ich istnienie potwierdza prawomocny nakaz zapłaty wydany przez Sąd Okręgowy w Słupsku w sprawie(...), który

wynikające z nich należności uwzględnił do kwoty 1 859 428,30 zł z odsetkami od dnia 1.11.2012 r. Z przedstawionych w sprawie dowodów wynika nadto, że zostały one zaspokojone tylko do kwoty 400 000 zł, w tym kwoty 365 194,52 zł z tytułu należności głównej.

Pozwana żądała wprawdzie przesłuchania dłużnika na okoliczność zapłaty tych należności, jednak – mimo wezwania – nie potrafiła sprecyzować, w jakiej mierze zapłata tych należności wykraczałaby poza tą przyznaną przez powódkę i wynikającą z informacji od komornika, który prowadził postępowanie egzekucyjne (por. zobowiązanie w pkt 4 postanowienia z k. 180v i oświadczenie za adn. k. 186). Kilkakrotne próby przesłuchania A. K. nie dały rezultatu. W tych okolicznościach, zwłaszcza w sytuacji, w której świadek (będący wszak dłużnikiem głównym) pozostaje w bliskich relacjach rodzinnych z pozwaną i zamieszkuje pod tym samym co ona adresem, brak przedstawienia jakichkolwiek innych dowodów zapłaty i powoływanie się wyłącznie na zeznania świadka, który bez przekonującego usprawiedliwienia nie stawiał się na wezwanie sądu, w ocenie Sądu świadczy o tym, że dowód ten został powołany wyłącznie dla wywołania zwłoki w postępowaniu. Wniosek ten jest tym bardziej zasadny, gdy zważyć na postawę pozwanej, która po złożeniu sprzeciwu i ustanowieniu dla niej pełnomocnika z urzędu nie przejawiała żadnej inicjatywy zmierzającej do wyjaśnienia sprawy, pomimo starań tego pełnomocnika.

Z tego względu, uznając również, że wobec postawy świadka i pozwanej przeprowadzenie tego dowodu, napotyka przeszkody o nieokreślonym czasie trwania, przesłuchanie świadka pominięto.

Jak już wskazano, w świetle przedstawionych dowodów wiarygodności objęte pozwem należało uznać za udowodnione i wynikające z przywołanych umów leasingu, zaś strona pozwana nie wykazała, aby należności te zostały zaspokojone ponad kwotę 400 000 zł przyznaną przez stronę powodową.

Poza sporem było, że pozwana ustanowiła na swojej nieruchomości hipotekę umowną celem zabezpieczenia spłaty wiarygodności powódki z tytułu tych właśnie umów leasingu.

Zgodnie z art. 65 ust. 1 oraz art. 69 ustawy o księgach wieczystych i hipotece (t. jedn. Dz. U. z 2016, poz. 790) istotą hipoteki jest uprawnienie do zaspokojenia zabezpieczonych nią wiarygodności z nieruchomości, na której hipotekę ustanowiono.

W realiach niniejszej sprawy hipoteka ustanowiona przez pozwaną uprawnia zatem powódkę do zaspokojenia wiarygodności zgłoszonej pozwem z nieruchomości pozwanej.

Z tego względu i na podstawie powołanych przepisów orzeczono jak w pkt I sentencji.

Zgodnie z art. 98 Kodeksu postępowania cywilnego strona przegrywająca proces jest obowiązana do zwrotu niezbędnych kosztów procesu, jakie poniosła strona wygrywająca. Powódka, jako strona wygrywająca, poniosła koszty obejmujące opłatę od pozwu, opłatę od pełnomocnictwa oraz wynagrodzenie pełnomocnika w stawce minimalnej wynikającej z § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w brzmieniu obowiązującym do 27.10.2017 r.). Stawkę tę zastosowano z uwzględnieniem wytycznych § 15 cyt. rozporządzenia - z uwagi na nieskomplikowany charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu zbliżoną do dolnej granicy przedziału, od którego jest ona ustanowiona.

Reprezentującemu pozwaną pełnomocnikowi z urzędu przyznano wynagrodzenie w wysokości wynikającej z przepisów § 8 pkt 7 w zw. z § 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu. Sąd uwzględnił przy tym stosunkowo nieskomplikowany charakter faktyczny i prawny sprawy oraz niezbędny do jej wyjaśnienia nakład pracy.